

Οι Πέρσες παρουσιάστηκαν στα Μεγάλα Διονύσια το 472 π.χ. και κέρδισαν το πρώτο βραβείο. Θέμα τους είναι η συντριβή των Περσών στη Σαλαμίνα επτά χρόνια νωρίτερα.

Ο Αισχύλος στους Πέρσες, σε αντίθεση με τις άλλες τραγωδίες του, δεν χρησιμοποιεί μυθικές βάσεις και παραδοσιακούς θρύλους. Υλικό του είναι τα πραγματικά στοιχεία και η πρόσφατη ιστορία. Χωρίς να θίγεται η ιστορική αλήθεια, τα πραγματικά στοιχεία μέσω της Αισχύλειας τεχνικής ανάγονται στο ύψος του υπερβατικού μύθου και το ιστορικό γεγονός μεταποιείται σε καλλιτεχνικό.

Η υπόθεση των Περσών διαδραματίζεται στο Σούσα, πρωτεύουσα της Περσίας.

Στο θρόνο της Αυτοκρατορίας βρίσκεται τώρα ο Ξέρξης. Ήρωες του έργου είναι ο Ξέρξης, η μητέρα του Άτοσσα, το φάντασμα του Δαρείου και ο Χορός των Γερόντων, συμβούλων του βασιλιά. Ο Χορός των Γερόντων περιμένοντας τις ειδήσεις για την τύχη του μεγάλου στρατού και της αρμάδας που είχαν εκστρατεύσει εναντίον των Ελλήνων στη Σαλαμίνα, απαριθμεί τα διάφορα φύλα που πήραν μέρος στην εκστρατεία και αναφέρει τα ονόματα των μεγάλων στρατηγών σε ένα τόνο επιμνημόσυνης ακολουθίας, γιατί θεωρεί σίγουρη την καταστροφή του μεγάλου στρατού, μοιραία συνέπεια της αλαζονείας της μεγάλης Περσικής Αυτοκρατορίας προς τους ιερούς και θείους Νόμους.

Ο Ξέρξης, είναι άρχων μιας χώρας ανελεύθερης. Η Αθήνα αντίθετα, είναι η Πόλη, που όπως πληροφορεί ο Χορός την περσίδα βασίλισσα, δεν την κυβερνάει κανείς. Οι πολίτες της έχουν διαμορφώσει ατομικές συνειδήσεις και αυτό

είναι φανερό ακόμα και στον τρόπο με τον οποίο πολεμούν. Η Άτοσσα, χήρα του Δαρείου, αφηγείται ένα τρομακτικό όνειρο που είδε, σχετικό με την τύχη της εκστρατείας στην Ελλάδα, και αποφασίζει να εξευμενίσει τους θεούς με προσφορές και θυσίες. Την ίδια στιγμή παρουσιάζεται ο Εξάγγελος και διηγείται με παραστατικά λόγια τη φοβερή καταστροφή, αναγγέλλοντας όμως πως ο βασιλιάς Ξέρξης επέζησε. Ο βασίλισσα και ο Χορός επικαλούνται το πνεύμα του Δαρείου που ακούγεται να προφητεύει και άλλες συμφορές για κείνους που έκαψαν τους ναούς και πρόσβαλαν τους θεούς στην Ελλάδα. Μετά το πνεύμα του Δαρείου, στη σκηνή καταφθάνει ο Ξέρξης που μαζί με το Χορό θρηνεί τους νεκρούς Πέρσες και εγκωμιάζει τη γενναιότητα των Ελλήνων.

Οι Πέρσες, το αρχαιότερο σωζόμενο έργο του ελληνικού θεάτρου, εκφράζει έναν ιδιαίτερα σύγχρονο πολιτικό και κοινωνικό προβληματισμό. Με πρόσχημα τους "Πέρσες" ο Αισχύλος προειδοποιεί, προφητικά σχεδόν, τους Αθηναίους πολίτες της εποχής του, αλλά και όλο τον σύγχρονο κόσμο για τους μεγάλους κινδύνους και καταστροφές που επιφέρουν η υποτίμηση του "Άλλου", η τυφλή έπαρση, η υπέρμετρη φιλοδοξία, η αλαζονεία της εξουσίας.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

“ΠΕΡΣΕΣ”

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Μετάφραση: Νικολέττα Φριντζήλα
 Σκηνοθεσία: Λυδία Κονιόρδου
 Σκηνικά - Κοστούμια: Λιλή Κεντάκα
 Μουσική - Μουσική διδασκαλία: Τάκης Φαραζής
 Χορογραφία: Αποστολία Παπαδαμάκη
 Φωτισμοί: Λευτέρης Παυλόπουλος
 Ειδική φωνητική εξάσκηση: Μίρκα Γεμεντζάκη
 Βοηθός Σκηνοθέτη: Λίλλυ Μελεμέ

Διανομή:

Άτοσσα: Λυδία Κονιόρδου
 Αγγελιοφόροι: Φαίδων Καστρός, Τάκης Σακελλαρίου,
 Αποστόλης Πελεκάνος, Δημήτρης Κανέλλος, Σαμψών Φύτρος,
 Γιώργος Γάλλος, Γιώργος Στάμος, Παναγιώτης Κλίνης
 Δαρείος: Γιάννης Κρανάς
 Ξέρξης: Χρήστος Λούλης

Κορυφαίοι:

Φαίδων Καστρός, Μανώλης Δραγάτσας, Τάκης Σακελλαρίου,
 Δημήτρης Κανέλλος, Ντίνος Ποντικόπουλος, Στέφανος Κοσμίδης

Χορός:

Αποστόλης Πελεκάνος, Έλενα Τοπαλίδου, Κατερίνα Λιοντάκη,
 Σαμψών Φύτρος, Γιώργος Φριντζήλας,
 Γιώργος Γάλλος, Έλενα Μαρσίδου, Γιάννης Κότσιφας, Βασίλης
 Σπυρόπουλος, Γιώργος Στάμος, Γιώργος Ντούσης, Γιώργος
 Γκάτσιος, Παναγιώτης Κλίνης,
 Γιωργής Τσαμπουράκης, Βασίλης Ζαϊφίδης, Βασίλης Μαργέτης,
 Χρυσάνθη Αυλωνίτη, Δημήτρης Μοσχονάς

Ακόλουθες Άτοσσας: Έλενα Τοπαλίδου, Κατερίνα Λιοντάκη,
 Έλενα Μαρσίδου, Χρυσάνθη Αυλωνίτη

Μουσικοί: Στέφανος Λογοθέτης, Νίκος Ξυνός,
 Στέφανος Τορτόπογλου, Τάκης Φαραζής

